

Citater

Et **cit** er et uddrag af det materiale, du har brugt. Efter et citat skal der være en henvisning enten i en parentes i brødteksten eller i en fodnote. Se ”Henvisninger og fodnoter” under Formalia

Hvorfor skal man citere?

Se dig selv som tekstdetektiv. Teksten er din sag, og du skal fremlægge bevismateriale, der understøtter centrale pointer i dit arbejde.

Hvordan skal man citere effektivt, så det har en god virkning på læseren?

Brug citater til at støtte centrale pointer. Du skal ikke underbygge hver eneste sætning, du skriver, med et citat. Det slører pointen.

Pas på med at vælge citater, som ikke passer til pointen, for så skal læseren selv gætte sig til sammenhængen.

Brug korte citater. Pas på unødvendigt lange citater. Sortér distraherende information fra.

Introducer citatet. Læseren skal ikke pludselig støde ind i et citat uden at vente det.

Forklar citatet. Et citat bør ikke efterlades ukommenteret. Man skal hjælpe læseren med at forstå, hvorfor citatet er bragt.

Hvordan citerer man rent teknisk?

Man skal vælge strategi:

1. Man kan indarbejde citaterne i sin tekst
2. Man kan skrive citaterne i særskilte afsnit
3. Man kan parafrasere

(En god idé er at veksle lidt mellem de forskellige metoder.).

ad 1 (indarbejde citater i sin tekst):

Anvend **gåseøjne**, når citater indarbejdes i teksten. Som her, hvor citatet fortsætter en sætning:

[Karl er tydeligvis utilpas ved tanken om samvær med familien, eftersom han finder det ”anstrengende at være sammen med sin familie i 24 timer i døgnet” \(s. 1\).](#)

ad 2 (skrive citater i adskilte afsnit):

Hvis man bringer længere citater som særskilte afsnit, skal afsnittet have luft omkring og indrykkes i forhold til den øvrige tekst (citationstegn er her frivilligt).

[Karl forsøger at undgå samvær med familien, fx på familiens skitur til Tyin:](#)

[Det ærgrede ham, at de kom allerede \[...\] Det var anstrengende at være sammen med sin familie 24 timer i døgnet. Hans mor brugte altid det meste af formiddagen på badeværelset, og hans far synes at leve i den illusion, at de var bedste venner. Nu ville han vist også have ham med på en ”drengetur” til Amsterdam \(s.1\).](#)

[Her fremgår det tydeligt, at Karl ikke befinder sig godt med nærvær og familieliv.](#)

Læg mærke til, at der i eksemplet først blev lagt op til citatet, så blev der citeret, og så blev citatet kommenteret.

ad 3 (parafrasere):

At parafrasere vil sige, at man omskriver teksten til sine egne ord; den passage i teksten, som illustrerer ens pointer/iagttagelser:

[At Jacob elsker at provokere sine omgivelser kommer tydeligst frem i den passage, hvor han viser sin tissemand frem for den nyfigne genbo, fru Sørensen \(s, 25\)](#)

Bemærk, at også i sidstnævnte tilfælde angives tekststedet ved linje/sideangivelse.

At udelade noget: Hvis du udelader noget fra citatet, skal du sætte tre prikker dér, hvor noget udelades og sætte klammeparenteser omkring. Se ovenfor. Du skal ikke udelade mere, end at meningen stadig er intakt i sætningen.

At fremhæve noget: Du må godt understrege, lave fed eller skrive ord i kursiv, **hvis** du efter citatet skriver i en parentes, at det er noget, du selv har tilføjet – **Fx:** (egen understregning).

Citer korrekt. Se nøje efter, om du har citeret korrekt. Har du skrevet citatet præcist af med rigtig stavning og tegnsætning? Hvis et ord fx er kursiveret i teksten, skal du også huske at have det kursiveret, når du citerer.

Husk også, at **citaterne skal vælges med omhu**. Der må heller ikke være for mange af dem, så opgaven antager karakter af en citatsamling.

NB: Når man i en længere passage henviser til den samme kilde flere gange, skal man kun første gang, man henviser, angive forfatter, år og sidetal. I de følgende henvisninger er det tilstrækkeligt blot at anføre sidetallet (underforstået, at der så er tale om samme værk som i den foregående henvisning).